

Intervenció de José Montilla davant del Consell Nacional del PSC, 28.06.08

Bon dia companys i companyes,

Celebrem avui el darrer Consell Nacional d'aquest mandat congressual.

Abans de qualsevol altra consideració, vull fer algunes afirmacions que, sincerament, em penso que ens han de fer sentir satisfets.

I si podem expressar i sentir una alegria, crec que és legítim; és fins i tot saludable, que ho fem. Vegem-ho:

D'aquí a tres setmanes estarem de congrés. L'11è Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya. I l'afrontem havent aconseguit que el PSC sigui:

- El partit que té les màximes responsabilitats de govern damunt del 80% dels ciutadans, a nivell municipal.
- El partit que està al capdavant del Govern de la Generalitat de Catalunya.
- El partit fou decisiu per la victòria del projecte socialista a les eleccions del 9 de març passat.

- I que participa, des de llavors, en la governabilitat d'Espanya amb dos ministres al Govern de José Luis Rodríguez Zapatero.

Afrontem, per tant, el proper Congrés havent assolit una bona part dels objectius que el nostre partit es fixava, ara fa 30 anys.

Segurament que no és aquest el moment de fer balanç d'aquests 4 anys de mandat. Ja tindrem ocasió de fer-ho els dies 18, 19 i 20 del mes que ve. De fer-ho amb la calma deguda i amb la profunditat necessària.

En tot cas, només volia deixar constància de l'orgull que, com a Primer Secretari del PSC, sento pel vostre treball durant aquest temps. Sense vosaltres, tot això no hauria estat possible.

Us ho dic ben sincerament, i en nom de tota la direcció del partit:

Moltes gràcies per la vostra militància.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració i dedicació constants a favor del projecte del catalanisme federalista del PSC.

Amigues i amics, abans de parlar d'alguns aspectes de l'actualitat política, vull fer esment a una altra qüestió, que em sembla rellevant i que no hem de d'oblidar:

El PSC té un projecte clar per a les ciutats i pobles de Catalunya, per a Catalunya sencera i per al conjunt d'Espanya.

No tothom pot dir-ho. Alguns es vanaglorien de no voler-ho dir. Ells sabran. Són ben lliures.

Però el PSC vol tenir i té un projecte nacional i federal. I us encoratjo a defensar-lo. De-sa-com-ple-xa-da-ment.

Defensant arreu d'Espanya el nostre projecte nacional i defensant a Catalunya el nostre projecte federal.

Aportant arguments contra els prejudicis.

Desmuntant amb la imaginació viva els tòpics que justifiquen la mandra i l'immobilisme.

Us encoratjo a continuar fent del PSC un partit que sap el que vol i que sap on va.

El nostre no és un partit nacionalista, però sí que és un partit nacional. Que té una veu clara i pròpia a Catalunya i a Espanya.

Companyes i companys, hi ha qui durant molts anys, des del poder o des de l'oposició, va qüestionar la nostra catalanitat. Eren temps en els que alguns es creien amb dret de repartir carnets de bons i mals catalans.

Vam saber resistir la infàmia. Si d'alguna cosa se'ns pot acusar és d'haver tingut massa paciència.

Per sort aquells temps es van acabar.

Avui s'admet el nostre principal argument: Que la catalanitat no es demostra enfrontant els territoris i ciutadans de Catalunya en moments de dificultat... com fan alguns.

Ni enfrontant les terres de l'Ebre amb Barcelona. Com fan alguns...

Ni alarmant els regants del Segre per desgastar el Govern. Com fan alguns...

Ni pretenent negociar a Madrid el que no s'ha estat capaç de guanyar democràticament a Catalunya...

Tenir un visió clara de Catalunya és precisament això: treballar per la unitat civil del nostre poble, buscant la cohesió i defugint l'enfrontament. I treballar per la col·laboració solidària dels diferents territoris; procurant trobar l'equilibri social i econòmic entre tots ells.

Aquest objectiu d'unitat de país es trobava en la pròpia gènesi del partit fa 30 anys.

Avui, en ple inici del segle XXI, és un objectiu estratègic, plenament i novament vigent per al PSC.

Fa 30 anys el PSC va decidir que treballaria perquè Catalunya, fos, per damunt de tot, un sol poble.

Un sol poble que ha demostrat que la llengua no és un factor de divisió, sinó de cohesió social. Que ha desenvolupat un model lingüístic integrador, que ha esdevingut un èxit i que defensarem amb tanta contundència com intel·ligència, en front de qui pretengui desvirtuar-lo.

Avui podem defensar amb orgull que som el partit més compromès a seguir mantenint el mateix objectiu.

I que, en moments de dificultat -que és quan es demostra la maduresa de les persones, les organitzacions i les societats--, el PSC segueix treballant per tota Catalunya:

per la rural i la urbana,
per la vella i la nova,
per la interior i la litoral,
per les comarques de muntanya
i la regió metropolitana,
per la industrial i l'agrària,
per l'emprenedora
i la que requereix assistència,
per la més jove, i la més gran,
per la dels penúltims i els últims que han arribat...

Perquè el nostre objectiu segueix essent esdevenir un sol poble. Una Catalunya plena. Un país de 8 milions d'homes i dones que se sentin lliures; formant part, tots ells, d'un sol poble.

I d'això, vosaltres en sou protagonistes responsables.

Sóc conscient que en els darrers temps hi ha hagut moments de dificultat en alguns llocs del territori.

Sé que no ha estat fàcil per molts de vosaltres defensar algunes de les decisions del Govern de Catalunya.

A vegades, tot i sabent que la raó és del nostre costat, és difícil contrarestar actituds manifestament malintencionades.

I tanmateix ho heu fet. Heu defensat amb arguments allò que d'altres pretenien guanyar amb demagògia.

I heu mantingut, coherents, una mateixa veu arreu, posant d'evidència aquells qui per por, per comoditat, per feblesa o per oportunisme, diuen coses diferents a cada lloc.

Amb això heu demostrat la maduresa d'aquest partit, l'estabilitat de la nostra organització i la determinació amb la que es poden defensar les coses quan s'és conscient d'estar fent el millor pel país i els seus ciutadans.

Amics i amigues, no ho dubteu: si la gent ens dóna el seu suport, elecció rere elecció, és perquè saben on som, qui som i com som.

Saben que som al seu costat, treballant per resoldre els seus problemes.

Actuant amb la determinació necessària per defensar Catalunya, la seva unitat, el seu creixement i el seu benestar.

Crec, sincerament, que anem en la bona direcció, i que, si ho continuem fent amb la mateixa determinació, la nostra aposta per la Catalunya de la justícia social està cada dia més a prop de tenir èxit.

Dit això: Convé que no oblidem que encara hi ha molta gent a Catalunya que ho passa malament.

Que encara tenim molts serveis públics que han de millorar.

Que massa sovint les inèrcies ofeguen les iniciatives innovadores i els corporativismes ofeguen l'interès general.

Aquesta realitat ens recorda que els socialistes hem d'estar encara més a prop de la gent i dels seus problemes.

Que tenim molts reptes per endavant i l'obligació de donar-los una resposta clara.

El primer d'aquests reptes és sens dubte la crisi econòmica que estem patint, després de molts anys de creixement continuat. Una crisi que hem de confiar que sigui breu, però que haurem d'afrontar amb coratge i determinació.

Venen temps difícils, sobretot per a aquells que menys tenen, per a aquells que més necessiten de l'ajuda dels poders públics.

Davant d'aquesta situació tenim una doble obligació:

- Per un costat, reconèixer el problema. No fer-ho seria alimentar la desconfiança ciutadana i danyar la credibilitat de les institucions.
- i per l'altra, posar sobre la taula les mesures necessàries per pal·liar la situació i per obrir nous horitzons a la nostra prosperitat col·lectiva.

Ja ho estem fent. Com sabeu el Govern de Catalunya ha aprovat un paquet de mesures econòmiques que van en aquesta direcció, mesures dirigides a:

- Mantenir un elevat nivell d'inversió en obra pública
- Consolidar les polítiques de promoció i millora de l'accés a l'habitatge
- Estimular el finançament i impuls de l'activitat empresarial
- Adoptar mesures fiscals adequades a un moment de dificultat
- Enfortir les polítiques actives d'ocupació
- O simplificar els tràmits administratius i el marc regulatori, entre d'altres.

I encara tenim previstes més mesures que anunciarem durant els propers dies.

Són mesures complementàries de les que el Govern d'Espanya també ha posat en circulació els darrers dies. I que en molts casos requeriran d'una eficient col·laboració entre l'Administració de l'Estat i les administracions autonòmiques i locals.

Vull deixar molt clar que, davant d'aquesta perspectiva, el Govern de Catalunya no ha amagat en cap moment el cap sota l'ala.

Aquest és un Govern que respon davant dels ciutadans i de l'opinió pública. Per això, com ja sabeu, he demanat comparèixer el proper 16 de juliol al Parlament de Catalunya per explicar la posició del Govern davant la crisi i les mesures que ja hem pres i que continuarem prenent per minimitzar els seus efectes per a la ciutadania.

Perquè és el meu propòsit –i el de tot el Govern que presideixo– crear un estat de consciència col·lectiu positiu. Crec que és la premissa bàsica per poder respondre al desafiament d'una conjuntura econòmica dèbil, amb l'ambició de promoure activitats altament productives i generadores d'ocupació de qualitat.

Estic fermament convençut que podem fer-ho si afermem la font principal de les capacitats del nostre país que són l'empenta, la iniciativa i la capacitat dels seus homes i dones.

Jo confio fermament en Catalunya, en la nostra gent, en la seva capacitat de sobreposar-se a les dificultats.

I si com us deia, estem passant per un període de creixents dificultats econòmiques, però cal tenir present que les crisis són també moments d'oportunitats i de decisions, com expressa el seu sentit etimològic.

Ara és el moment de respondre a les incerteses amb realisme i aportant solucions. Negar la realitat no porta enlloc. Crear alarma encara menys.

Reitero que ara el que toca és estar al costat d'aquells qui ja ho estan començant a passar malament i, a la vegada, treballar per assegurar més oportunitats i un horitzó més pròsper i més just per a tots els catalans i totes les catalanes.

El segon repte que tenim per endavant, és garantir la bona convivència de la societat catalana. Que és el mateix que dir treballar per assolir un elevat grau de cohesió social i territorial.

En aquest camp estem obligats a afrontar amb rigor i intel·ligència la integració de la nova immigració. Afirmant uns valors cívics comuns, activant uns serveis socials efectius, prevenint –i combatent quan calgui– els conflictes de la convivència.

I d'altre banda el país requereix també un compromís diligent i continuat per desenvolupar infraestructures vertebradores del territori, com les de les comunicacions, l'energia o l'aigua.

Us ho he dit abans i ho reitero, el PSC no tremolarà a l'hora de defensar i portar a terme el que calgui per a garantir aquesta cohesió territorial.

Finalment, i no per ser l'últim és el menys important, potser tot el contrari, el tercer repte com a país que avui volia esmentar, és el desenvolupament de l'autogovern a partir de l'aplicació exigent dels preceptes estatutaris.

L'altre dia ja ho vaig dir en aquesta mateixa sala i ho vull reiterar: els socialistes catalans no renunciarem ni a una coma de l'ambició col·lectiva dels catalans i les catalanes.

En aquest sentit cal ser exigents i rigorosos; i alhora lleials i responsables amb l'Estat.

Aquest principis han de guiar el ple desplegament competencial i l'establiment d'un sistema de finançament just, transparent i solidari.

Estic convençut que pel que fa a les bases del nou model de finançament, els dos Governos sabrem arribar a un acord en els terminis que estableix l'Estatut.

I aquestes bases seran sens dubte el principi d'un gran acord per Catalunya, el principi del millor model de finançament que mai hagi tingut el nostre país.

Companys i companyes, aquests reptes del país determinen les prioritats i han de ser la guia de la nostra actuació col·lectiva com a organització política.

Fa un moment us parlava de la negociació lleial i responsable amb l'Estat, que en el fons predetermina la nostra forma de veure la relació de Catalunya amb Espanya.

I no vull acabar aquesta intervenció sense referir-me al 37è Congrés del PSOE que es celebrarà dintre d'una setmana.

El PSC participarà, com sempre ho ha fet, amb veu pròpia i amb una actitud manifesta de col·laboració política, amb voluntat d'aportar idees, de debatre i de treballar de valent.

Ara més que mai, Catalunya i Espanya necessiten un projecte socialista fort i modern.

Perden el temps els qui s'entretenen en buscar línies de fractura entre el PSC i PSOE.

Un socialisme català fort, que lideri les institucions i que encapçali un projecte àmpliament compartit de país, és fonamental per fer avançar un projecte de progrés i llibertat a tota Espanya.

Perquè la millor garantia per a què Espanya avanci, és que Catalunya també ho faci.

De fet nosaltres som els que millor podem representar el vell somni de ser la veu de Catalunya a Espanya.

Perquè la nostra percepció no és la del mercadeig en la negociació política, sinó la d'aquell que, sentint-se part, vol el millor pel que considera seu i pel que estima.

I estic convençut que en el Congrés de la setmana vinent, el PSC tornarà a demostrar el seu compromís amb l'Espanya plural, diversa i integradora que representa José Luis Rodríguez Zapatero.

Vaig acabant, companys i companyes, els propers 18, 19 i 20 de juliol, durant l'11è congrés del PSC tenim l'oportunitat de donar una nova empenta al nostre projecte polític.

Si com us deia abans, estem passant per un moment complicat econòmicament, és justament en aquests moments quan la gent vol missatges clars, líders amb determinació i partits responsables.

Crec que hem demostrat durant aquests 30 anys d'història que el PSC és un partit que sap estar amb els ciutadans en el moments complicats, que és generós en les victòries i que té un projecte per Catalunya.

La nostra raó de ser, la justícia social, és avui més que mai un objectiu desitjable i plenament vigent.

Mentre hi hagi una sola persona que ho passi malament en la nostra societat, el Partit dels Socialistes de Catalunya tindrà feina.

Mentre la nostra societat encara no sigui plenament igualitària i justa, el nostre partit no estarà plenament satisfet.

Us encoratjo per tant, durant el proper congrés a treballar en aquest sentit, a buscar solucions als problemes de la gent.

A obrir el partit a nous sectors i a més ciutadans.

A parlar en els termes que la gent espera de nosaltres i dels temes que els amoïnen i que els motiven.

Aquest ha de ser el nostre repte, eixamplar fronteres sociològiques, polítiques i culturals per consolidar-nos com el primer partit de Catalunya, com la referència central de la Catalunya del futur.

Fa 30 anys un grup de dones i homes socialistes van tenir un somni: la fundació d'un partit que aglutinés els i les socialistes del nostre país per assolir la Catalunya de la justícia social.

Avui estem més a prop d'aquest objectiu.

Moltes gràcies.